

§ 5.

Saa længe de i Henhold til denne Lov for Statsbanerne og Post- og Telegrafvæsenet erhvervede Grunde anvendes til de af Loven omfattede Anlæg eller forbeholdes en senere Udvidelse deraf, fritages de for alle Skatter og Afgifter. De paa Grundene til Banernes og Post- og Telegrafvæsenets Brug opførte Bygninger saavel i Købstæderne som paa Landet fritages indtil videre for alle Skatter og Afgifter til Staten.

De i Anledning af eller i Forbindelse med de i §§ 1—4 omhandlede Baneanlæg m. v. udfærdigede Dokumenter, Udskrifter, Attester m.v. fritages for Stempel- og Tinglysningsafgifter samt alle andre Afgifter til det offentlige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Lignende Bemyndigelse er i en lang Aarrække givet for de enkelte Finansaar. Denne tilbagevendende Paragraf i de aarlige Ekspropriationslove foreslaas nu af praktiske Hensyn givet permanent Karakter i Lighed med Bestemmelserne om Ekspropriation af Arealer til Brug for Bygning af Tjenesteboliger, Indvinding af Ballast, Kurverregulering i Forbindelse med Forøgelse af Toghastigheden m. m. Det bemærkes, at der i Paragraffen er tilføjet Stationsombygninger som særlig Aarsag til den ønskede Ekspropriation, idet det har vist sig nødvendigt i flere Tilfælde, hvor en Stations Sporarrangement blev moderniseret, at foretage mindre Udvidelser af Stationsarealet.

Til § 2.

Statsbanernes Signalanlæg udbygges stadigt, ligesom der indføres Forbedringer af Hensyn til Opnaaelse af bedre Udsigtsforhold langs Banen. Det er derfor af Betydning, at der i paakommende Tilfælde kan erhverves Areal eller paalægges Udsigts-servitutter paa Arealer langs Banerne til Fremme af de paagældende Sikkerhedsforanstaltninger.

Til § 3.

Under den gennem de senere Aar stadig forøgede Udbygning af Landets Telefonnet har det i adskillige Tilfælde vist sig at være forbundet med store Vanskeligheder for Post- og Telegrafvæsenet og for de koncessionerede Telefonselskaber at komme i Besiddelse af de fornødne Bygninger og Arealer m. v. Beliggenheden af tidligere nedlagte Kabler og andre Anlæg gør det ofte paakrævet at placere f. Eks. Telefoncentraler inden for et ganske bestemt mindre Omraade, idet en Flytning af eksi-

sterende Anlæg ofte vil være forbundet med uforholdsmæssig store Omkostninger, og det har vist sig, at Ejerne af de enkelte Bygninger eller Arealer, det er teknisk muligt at anvende til Telefonformaal, benytter denne Omstændighed til at skrue Afstaaelsespriserne op, i flere Tilfælde langt over, hvad der kan anses for en rimelig Betaling. De samvirkende Telefonselskaber har derfor til Ministeriet for offentlige Arbejder rettet en af Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet støttet Henvendelse om, at der for Telefonvæsenets Vedkommende skabes en tilsvarende Mulighed for Gennemførelse af tvangsmæssig Afstaaelse af Ejendom, som i Henhold til den gældende Lovgivning allerede eksisterer, for saa vidt angaar en Række andre Institutioner og Formaal af samfundsmæssig Betydning, bl. a. ogsaa for Stærkstrømsanlæg. Ogsaa det af Indenrigsministeriet i Henhold til Lov Nr. 339 af 8. Juli 1943 nedsatte Ejendomsudvalg, der gentagne Gange har maattet nære Betænkelighed ved at give Tilslutning til Tinglysning af Skøder paa fast Ejendom, som Selskaberne har været nødt til at erhverve til Købesummer, der for en objektiv Betragtning maatte skønnes at ligge langt over den almindelige Omsætningsværdi, har over for Ministeriet rejst Spørgsmaal om en saadan Ekspropriationshjemmel. Da det efter Ministeriets Formening maa anses betænkeligt at anvende den i Lov Nr. 84 af 11. Maj 1897 indeholdte Ekspropriationshjemmel, der efter sin Ordlyd og Motiverne nærmest tager Sigte paa Anbringelse af mindre Telefonindretninger paa fremmed Ejendom, paa Erhvervelse af hele Ejendomme, og da man i øvrigt ganske kan tilslutte sig de anførte Betragtninger om Ønskeligheden af i givet Fald at kunne skride til Ekspro-